

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMȚ
SECȚIA PENALĂ
Ședința publică din data de 04.09.2019
SENTINȚA PENALĂ NR. 105/P
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE - A M L - JUDECĂTOR
C M - GREFIER

Ministerul Public reprezentat de procuror C R din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău

Se examinează cauza penală privind pe inculpatul **Ș G**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Dezbaterile fondului au avut loc în ședința publică din data de 21.08.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință, când, având nevoie de timp pentru a delibera, s-a stabilit pronunțarea la data de 04.09.2019.

TRIBUNALUL,
Asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 111/P/2017 din 20.12.2017 emis de Parchetul de pe lângă ÎCCJ – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău, și înregistrat la instanță sub nr. 4789/103/2017 din 21.12.2017, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului **Ș G**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În procedura de cameră preliminară, prin Încheierea nr. 59/CP/16.04.2018 s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, prin rechizitoriul nr. 111/P/2017 din 20.12.2017 emis de Parchetul de pe lângă ÎCCJ –DNA – T Bacău, privind pe inculpatul **Ș G**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și s-a dispus începerea judecății cauzei privind pe inculpatul **Ș G**.

În faza de judecată, având în vedere poziția procesuală a inculpatului, care a negat săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare, s-a procedat la reaudierea martorilor menționați în Rechizitoriu și, pentru inculpat, a fost admisă proba cu alte înregistrări și înscrisuri.

De asemenea, au fost solicitate relații de la Direcția Națională Anticorupție și de la Serviciul Român de Informații referitoare la modul în care au fost obținute și puse în executare mandatele de interceptare și înregistrare nr. 0832/10.02.2011, 00714/11.11.2011 și nr. 906/10.02.2012, la dosarul cauzei fiind atașate răspunsurile de clasificate comunicate.

La termenul din 21.08.2019 inculpatul Ș G a dat declarație în care a prezentat modul în care faptele au fost percepute de el la momentul producerii lor, declarația aflându-se la dosar (f 170-171).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În primul rând, în ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor pentru care inculpatul G Ș este judecat (având în vedere și acordul tuturor părților ca instanța să se pronunțe asupra încadrării juridice odată cu fondul cauzei), instanța reține următoarele: Inculpatul a solicitat atât în faza de urmărire penală cât și în fața instanței schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului din infracțiunea de *trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal*, în infracțiunea de *folosire a influenței politice, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000*.

Instanța reține că starea de fapt reținută în susținerea acuzației constă în faptul că, la începutul anului 2010 inculpatul G Ș a pretins de la C I ca SC C H SA Iași (unde acesta îndeplinea funcția de director general), să sponsorizeze echipa de fotbal FC Ceahlăul cu un procent de 3% din sumele pe care societatea urma să le încaseze în temeiul unui contract încheiat cu SC H SA - S H B privind obiectivul de investiții "Acumularea Pașcani pe râul Siret în județele Iași și Suceava. În schimbul banilor, Ș G a promis că va interveni pe lângă funcționarii din conducerea SC H SA, societate cu capital majoritar de stat care alocă fondurile necesare investiției, pentru a se continua finanțarea obiectivului amintit. În temeiul solicitării lui Ș G, în perioada 2010 – 2011, între SC FC C SA Piatra Neamț în calitate de prestator și SC C H SA Iași în calitate de beneficiar au fost încheiate șapte contracte de reclamă și publicitate, în temeiul cărora au fost emise nouă facturi fiscale și a fost achitată prin ordine de plată suma totală de 998.000 lei, în condițiile în care nu există niciun document privind executarea obligațiilor asumate de prestator

Potrivit art 291 Cod penal, constituie infracțiunea de trafic de influență *„Preinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.*

Potrivit art 13 din Legea nr. 78/2000, constituie infracțiunea de folosire a influenței politice *Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.*

Astfel cum a arătat și Curtea Constituțională în Decizia nr. 547/2017, infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 constituie, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție.

Din modul de reglementare al acesteia rezultă că legiuitorul a incriminat săvârșirea unei infracțiuni calificate prin scop, în dispoziția criticată menționându-se că infracțiunea este săvârșită *„în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite“*. Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 presupune intenția directă calificată prin scop.

Astfel, modalitatea de săvârșire a infracțiunii se caracterizează prin aceea că voința făptuitorului - persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial - este îndreptată spre realizarea unei anumite finalități - obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. Acest scop al acțiunii trebuie urmărit de făptuitor, indiferent dacă se realizează sau nu.

Pe de altă parte, referitor la sintagma „folos necuvenit“, Curtea a reținut că, analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, a constatat că noțiunea de folos necuvenit utilizată de legiuitor nu are un caracter echivoc, întrucât își are explicațiile doctrinare conturate de-a lungul anilor și reflectă faptul că folosul astfel obținut este „legal nedatorat“. De altfel, câtă vreme ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, atunci folosul presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate. În plus, Curtea a reținut că această noțiune nu este nouă, regăsindu-se în activul legislației și în art. 11 din Legea nr. 78/2000. Ori, în cauză, între cele două părți au existat încheiate șapte contracte de reclamă și publicitate, existând, astfel, un temei „legal“ (contractul = legea părților) în baza căruia prestațiile au fost datorate.

Referitor la sintagma „a obținut“, Curtea a observat că aceasta are, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, sensul de „a primit“, „a dobândit“, „a realizat“. Totodată, expresia „pentru sine ori pentru altul“ se referă la destinația foloaselor, prin sintagma „pentru altul“ legiuitorul înțelegând să incrimineze și o destinație colaterală, deviată a foloaselor obținute din săvârșirea unei infracțiuni de către subiectul activ al acesteia.

Având în vedere cele expuse anterior, Curtea a apreciat că, în cazul dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000, noțiunile de „folos necuvenit“, „a obținut“ și „pentru sine ori pentru altul“ au același înțeles ca și în cazul infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000.

În continuare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 au în vedere săvârșirea faptei de către un subiect activ calificat, reprezentat de persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial. Astfel, Curtea observă că, din punctul de vedere al legiuitorului, un element esențial în reglementarea acestei infracțiuni este reprezentat de funcția pe care persoana o desfășoară în respectivele entități, aceasta trebuind să fie o funcție de conducere care se deosebește de celelalte (de exemplu, de funcțiile de execuție) prin anumite caracteristici, precum natura și amploarea obiectivelor, sarcinilor, autorității și responsabilităților. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, „conducător“ este acea persoană care conduce un partid, o organizație, o instituție, o întreprindere etc., iar „influență“ este acea acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia (deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția, sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură). Plecând de la aceste premise, Curtea constată că, din perspectiva dispoziției de lege criticate, prin folosirea influenței sau autorității se înțelege întrebuințarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre, de a insufla cuiva schimbarea de atitudine, concepție, hotărâre, decizie, ca urmare a funcției de conducere pe care aceasta o deține în entitățile prevăzute de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În cauză, inculpatul a fost trimis în judecată, în concret, pentru că a pretins de la C I ca SC C H SA Iași să sponsorizeze echipa de fotbal FC C Piatra Neamț cu un procent de 3% din sumele pe care societatea urma să le încaseze în temeiul unui contract încheiat cu SC H SA - S H B privind obiectivul de investiții “Acumularea Pașcani pe râul Siret în județele Iași și Suceava, iar în schimbul banilor, a promis că va interveni pe lângă funcționarii din conducerea SC H SA, societate cu capital majoritar de stat care alocă fondurile necesare investiției, pentru a se continua finanțarea obiectivului amintit.

Față de starea de fapt reținută la momentul trimiterii în judecată, chiar dacă inculpatul ocupa o funcție de conducere în cadrul unui partid politic la momentul la care fapta ar fi fost comisă, instanța reține că aceasta nu se circumscrie laturii obiective a infracțiunii de folosire a influenței politice (art 13 din Legea nr. 78/2000) ci laturii obiective a infracțiunii de

trafic de influență (art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000), astfel încât cererea de schimbare a încadrării juridice, formulate de inculpat, urmează a fi respinsă.

În ceea ce privește acuzația adusă inculpatului, instanța reține următoarele:

În anul 1992, între A N "A R" ca titular al investiției și SC C H SA Iași a fost încheiat contractul de lucrări nr. 103/1992 privind obiectivul de investiții "Acumularea Pașcani pe râul Siret în județele Iași și Suceava". În baza HG nr. 866/28.06.2006, obiectivul de investiții a fost preluat de către SC H SA - S H B Piatra Neamț, fiind semnat protocolul din data de 17.01.2007 (f 171 – 174 dosar urmărire penală). Potrivit protocolului, la data de 01.07.2006 restul de executat de către SC C H SA era în valoare de 291.112.653 lei.

În Rechizitoriu se reține faptul că martorul C I, director general al SC C H SA, a sesizat organele de urmărire penală cu privire la faptul că, în cursul anului 2010, G Ș, la acea dată primar al municipiului Piatra Neamț, i-a pretins ca SC C H SA să sponsorizeze Clubul de fotbal C. din Piatra Neamț cu un procent de 3% din sumele pe care societatea urma să le încaseze aferent contractului privind A.H.E. Pașcani, în schimbul bunei derulări a acestuia. Solicitarea a fost refuzată inițial de C I având în vedere cuantumul foarte mare al sumei pretinse însă, după mai multe discuții purtate între cei doi, a fost acceptată.

Instanța reține că în perioada aprilie 2010 – decembrie 2011 SC C H SA a achitat către SC FC C SA suma totală de 998.000 lei în baza următoarelor contracte de reclamă și publicitate: contractul nr. 681/28.04.2010 în valoare de 50.000 lei inclusiv TVA; contractul nr. 1739/15.10.2010 în valoare de 100.000 lei inclusiv TVA; contractul nr. 2035/28.12.2010 în valoare de 50.000 lei inclusiv TVA pe lună, încheiat pentru perioada 01.01.2011 – 31.03.2011; contractul nr. 515/08.04.2011 în valoare de 50.000 lei inclusiv TVA/ lună, încheiat pentru perioada 01.04.2011 – 30.06.2011; contractul nr. 939/12.07.2011 în valoare de 150.000 lei inclusiv TVA; contractul nr. 1931/14.10.2011 în valoare de 40.000 lei inclusiv TVA; contractul nr. 175/8.11.2011 în valoare de 226.000 lei inclusiv TVA.

În executarea acestor contracte SC FC C SA a emis un număr de 9 facturi fiscale, după cum urmează: factura nr. 3829/30.04.2010 în valoare totală de 50.000 lei achitată prin ordinul de plată din data de 05.05.2010; factura nr. 4471/24.11.2010 în valoare totală de 100.000 lei achitată prin ordinul de plată din data de 03.12.2010; factura nr. 4493/10.12.2010 în valoare totală de 100.000 lei achitată prin ordinul de plată din data de 13.12.2010; factura nr. 4752/28.02.2011 în valoare totală de 186.000 lei achitată prin ordinele de plată din datele de 14.03.2011 și 25.03.2011; facturile nr. 4911/07.04.2011 și nr. 4926/15.04.2011 în valoare totală de 186.000 lei achitate prin ordinele de plată din data de 14.04.2011; factura nr. 5106/30.06.2011 în valoare totală de 150.000 lei achitată prin ordinul de plată din data de 13.07.2011; factura nr. 5756/17.10.2011 în valoare totală de 40.000 lei achitată prin ordinul de plată din data de 27.10.2011; factura nr. 5873/24.11.2011 în valoare totală de 186.000 lei achitată prin ordinele de plată din datele de 25.11.2011, 30.11.2011 și 08.12.2011.

În rechizitoriu de invocă faptul că aceste contracte ar fi avut un caracter simulat, fiind încheiate doar pentru a masca plățile efectuate și pentru a da o aparență de legalitate plăților, fără a exista o contraprestație din partea clubului de fotbal. Caracterul simulat al contractului este dedus de procuror din faptul că atât la nivelul clubului de fotbal, cât și la nivelul beneficiarului nu s-a ținut o evidență a activităților prestate în baza contractelor de reclamă și publicitate.

Prin înscrisurile și înregistrările video prezentate de inculpat în faza de judecată reiese faptul că în perioada de derulare a contractului FC C a promovat societatea C H SA în activitățile publicitare derulate atât în competițiile interne cât și în cadrul meciurilor echipei naționale, prin plasarea de bannere publicitare pe marginea terenului de joc, prin înscrierea numelui societății pe panoul folosit cu ocazia conferințelor de presă, prin înscrierea numelui societății pe pliantele de joc la rubrica „Sponsori”, astfel încât nu se poate reține că respectivele contracte au avut doar rolul de a simula legalitatea unor plăți efectuate în baza

unor contracte civile a căror valabilitate nu a fost contestată de niciuna din părțile contractante.

În privința **laturii obiective** a infracțiunii de trafic de influență, din examinarea dispozițiilor art. 291 alin. (1) Cod penal, rezultă că elementul material îmbracă trei modalități normative alternative, respectiv: pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, fiecare dintre acestea fiind dublată de promisiunea intervenției pe lângă funcționarul public.

Audiat în fața instanței la termenul din 29.05.2019, martorul C I a menționat faptul că îl cunoștea pe inculpat de aproximativ 5 sau 7 ani și acesta i-a solicitat să sponsorizeze o Clubul de fotbal C. cu o anumită sumă de bani, care nu a fost stabilită cu certitudine. Martorul menționează că inculpatul, la acel moment, nu i-ar fi promis ceva în schimbul sponsorizării.

În faza de urmărire penală, martorul C I a dat mai multe declarații, la data de 14.11.2016 (f 31 -37 dosar urmărire penală), la data de 26.01.2017 (f 39-42 dosar urmărire penală), respectiv la data de 20.10.2017 (f 73-79 dosar urmărire penală).

Analizând discuțiile martorului cu inculpatul, astfel cum au fost expuse în declarațiile date de martorul C I, se rețin următoarele:

În declarația inițială (14.11.2016) martorul relatează că în cursul anului 2010 Ș G i-a solicitat ca din valoarea sumelor pe care le încasează aferent contractului pentru finalizarea acumulării Pașcani, C H SA Iași să sponsorizeze cu un procent de 3% clubul de fotbal C Piatra Neamț. Întrucât martorul a aplicat procentul la valoarea încasărilor anuale ce urmau a fi efectuate rezulta o sumă foarte mare, i-a comunicat inculpatului că nu este de acord cu această sponsorizare. Ulterior, martorul relatează că întrucât de conducerea anumitor ministere PDL depindea continuarea contractului și plata lucrărilor executate, a realizat faptul că un refuz poate cauza prejudicii firmei. Pe fondul unor dificultăți financiare ale societății, a acceptat solicitarea lui Ș G și societatea a sponsorizat clubul de fotbal cu aproximativ 300-400 mii lei.

Instanța constată că în această declarație martorul nu face vorbire despre vreo promisiune făcută de inculpat în sensul de a interveni, în vreun fel, în schimbul sponsorizării primite de clubul de fotbal.

În declarația dată la 26.01.2017, martorul relatează, referitor la sponsorizarea clubului de fotbal C , doar despre discuția avută cu Grigoriu Romică, care i-ar fi confirmat că acea sumă a fost folosită pentru meciul România – Albania.

În declarația din 20.10.2017, martorul relatează faptul că în cursul anului 2010 a purtat mai multe discuții cu Ș G , ocazie cu care acesta i-a pretins să sponsorizeze clubul de fotbal C la momentul la care a fost pretins procentul de 3%, inculpatul ar fi demonstrat că știe date concrete despre derularea contractului. Inculpatul i-ar fi spus în mod concret că îi poate ajuta în derularea contractului, prin relațiile sale, în sensul alocării de fonduri pentru executarea lucrărilor. ... Ș G l-a asigurat că de existența fondurilor se va ocupa el.

Analizând conținutul declarațiilor cu privire la aspectele esențiale pentru stabilirea caracterului infracțional al faptelor reținute în sarcina inculpatului, instanța reține că principala probă care a stat la trimiterea în judecată a inculpatului a reprezentat-o declarația martorului C I din data de 20.10.2017. Această declarația fost nuanțată în fața instanței, martorul precizând în instanță faptul că inculpatul nu i-ar fi promis în niciun moment faptul că va interveni pe lângă personalul H pentru a se realiza plățile către societatea reprezentată de martor, ci în urma discuțiilor purtate în cadrul societății s-a ajuns la concluzia că este mai bine să se accepte încheierea contractului de reclamă și publicitate întrucât refuzul ar fi putut atrage consecințe negative față de activitatea societății .

În acest context, este necesar a se analiza dacă restul probatoriului administrat se coroborează cu vreuna din variantele prezentate de martorul denunțator în ceea ce privește

unul din elementele esențiale pentru reținerea infracțiunii de trafic de influență, respectiv promisiunea inculpatului de a interveni pe lângă persoanele cu drept de decizie în cadrul H.

În ceea ce privește existența sau inexistența unei astfel de promisiuni, instanța reține că acțiunile de pretindere, de primire sau de acceptare a promisiunii nu au relevanță penală – din perspectiva acestei infracțiuni – în absența promisiunii de intervenție. La fel, doar promisiunea, fără vreuna dintre cele trei acțiuni alternative, nu realizează elementul material al acestei infracțiuni.

Ori, în cauză, s-a făcut dovada unei acțiuni de pretindere, prin declarația martorului C I, recunoscută de inculpat în declarația dată.

Dispoziția legală incriminatoare folosește noțiunea de „promisiune de determinare” cu semnificația de acțiune complinitoare a elementului material. Așadar, accepțiunea este de angajament ferm, de făgăduială neechivocă, expresă, având un obiectiv precis – determinarea la o anumită atitudine a funcționarului public – ceea ce exclude sensul de conduită implicită, **dedusă** din împrejurările în care a acționat o persoană. Cu alte cuvinte, semnificația termenului „promisiune” din textul de lege incriminator este de „vorbă, cuvânt” – exprimată/exprimat prin viu grai – și nu de „tăcere”, care doar în mod excepțional și exclusiv în materie civilă este asimilată manifestării de voință exteriorizate (consimțământului).

În aceste condiții, este necesar a se analiza dacă restul probatoriului susține existența unei promisiuni ferme, exprimate de către inculpat, care să se coroboreze cu declarația martorului denunțător din faza de urmărire penală.

Instanța reține că, în condițiile în care ar fi existat o promisiune din partea inculpatului în sensul arătat de acuzare, aceasta ar fi putut fi exprimată în cadrul unei discuții între două persoane, respectiv inculpatul și martorul denunțător, astfel încât în lipsa unei terțe persoane prezente, eventuala promisiune ar putea fi dovedită fie prin relatări ale persoanelor implicate către terți, fie din interceptarea discuțiilor dintre cei doi.

Persoanele cărora martorul denunțător ar fi avut posibilitatea de a le comuni despre o eventuală promisiune a inculpatului sunt persoanele din cadrul C H SA care au intrat în mecanismul negocierii și validării încheierii contractului (directorul economic și membrii consiliului de administrație). Din declarația directorului economic, martorul Moga Costel, reiese că acesta nu a discutat cu dl C despre faptul că ar trebui plătite aceste sume de bani pentru ca dl Ș să intervină în favoarea societății pe undeva; mai mult decât atât, același martor menționează că ideea că suma de bani plătită C. C. are legătură cu relația cu H a apărut în cadrul discuțiilor în interiorul firmei, fiind legată de percepția membrilor societății de întreruperea care a apărut în anul 2009 în derularea contractului de H (f 114 verso). Aceeași poziție este exprimată de martor și în declarația dată în faza de urmărire penală (f 81-84 dosar urmărire penală).

În ceea ce privește discuțiile telefonice purtate între inculpat și martor (22.03.2011, 12.07.2011) din conținutul acestora nu reiese niciun indiciu referitor la o eventuală promisiune făcută de inculpat de a interveni. Mai mult decât atât, atitudinea inculpatului este una de non-intervenție, permițând martorului să se folosească, la nevoie, de numele său (C I: ... Da ... oare ar fi bine, știu eu, să ... dați dumneavoastră un telefon? Ș G: Nu, poți să spui. Da. Poți să spui că .. ne cunoaștem și ... dacă poa să ... să fie ... obiectiv, să fie corect...), ceea ce însă nu echivalează cu o intervenție din partea inculpatului sau cu promisiunea unei astfel de intervenții.

În aceste condiții, instanța reține că probatoriul administrat nu este suficient pentru a face dovada, dincolo de orice dubiu, a existenței unei promisiuni din partea inculpatului de a interveni pe lângă persoanele cu putere de decizie în cadrul Hidroelectrica, element esențial al laturii obiective al infracțiunii de trafic de influență pentru care inculpatul a fost trimis în judecată.

În consecință, instanța reține incidența, în cauză, a dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală, urmând a dispune achitarea inculpatului Ș G pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

Având în vedere dispozițiile art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpat.

În temeiul art. 396 al. 5 Cod procedură penală raportat la 16 al. 1 lit. c Cod procedură penală, achită pe inculpatul Ș G, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Constată că inculpatul au fost asistat de apărător ales.

În baza art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare

Pronunțată în ședința publică din 4 septembrie 2019.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

WWW.JURI.RO